

- 6) Czy okoliczność, że inicjatywa, dotycząca złagodzenia lub zawarcia ugody, którą podejmuje instytucja bankowa, oraz zakaz wynoszenia dokumentu poza oddział banku, z wyjątkiem sytuacji, gdy został on podpisany przez konsumenta, powinny mieć szczególne znaczenie przy ocenie ewentualnego nieuczciwego charakteru warunku łagodzącego [art. 4 i 5 dyrektywy (93/13)]?
- 7) Czy warunek, wobec którego przewiduje się, że jest nieważny z powodu jego nieuczciwego charakteru, może zostać złagodzony (zasada niezwiązania)?
- 8) Czy w odniesieniu do warunku, wobec którego przewiduje się, że jest nieważny wobec konsumenta z powodu jego nieuczciwego charakteru, [możliwe jest] **zrzeczenie się roszczeń** przez konsumenta [art. 3 dyrektywy (93/13) w związku z pkt 1 lit. q) załącznika do dyrektywy 93/13 oraz zasadą niezwiązania, określoną w art. 6 tej dyrektywy]?
- 9) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy wymóg udzielenia informacji przed zawarciem umowy powinien być równy lub wyższy niż wymóg obowiązujący w chwili zawarcia pierwotnej umowy?
- 10) Czy w świetle wymogu udzielenia informacji przed zawarciem umowy [art. 4 i 5 dyrektywy (93/13)], zasady ujęcia w dokumencie warunku **zrzeczenia się** wykonywania roszczeń nie mogą być **drugorzędne i pomocnicze** [art. 3, 4 i 5 dyrektywy (93/13)]?
- 11) Czy ważność złagodzenia warunków, wobec których przewiduje się, że są nieważne, oraz zrzeczenie się roszczenia o stwierdzenie nieważności takich warunków i stwierdzenie ustania ich skutków byłyby sprzeczne ze skutkiem odstrasającym przedsiębiorcę będącego oferentem [art. 7 dyrektywy (93/13) i wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Gutiérrez Naranjo i in., C-154/15 ^(?)]
- 12) Czy warunek umowny, wobec którego przewiduje się, że jest nieważny z powodu jego nieuczciwego charakteru, na podstawie art. 3 i 4 dyrektywy 93/13, może wiązać konsumenta, którego warunek ten dotyczy, w wyniku procedury, w której instytucja uzgadnia z klientem, po zawarciu umowy zawierającej ów warunek, odstąpienie od stosowania nieuczciwego warunku przez przedsiębiorcę w zamian za inną korzyść ze strony konsumenta? Innymi słowy, zapewnia się skuteczność nieważnego warunku w drodze umowy zawieranej z konsumentem, na mocy której warunek ten zastępuje się innym, korzystniejszym dla konsumenta. Czy tego rodzaju umowa mogłaby być sprzeczna z art. 6 ust. 1 dyrektywy [93/13]?
- 13) Czy zachowanie instytucji bankowej, takie jak opisano w okolicznościach faktycznych, narusza zakaz nieuczciwych zachowań i nieuczciwych praktyk handlowych w stosunku do konsumentów, określony w motywie czternastym oraz w art. 6 i 7 dyrektywy 2005/29 ^(?)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ EU:C:2016:980

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof w dniu 25 stycznia 2019 r. — X-GmbH/Finanzamt Z

(Sprawa C-48/19)

(2019/C 148/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X-GmbH

Druga strona postępowania: Finanzamt Z

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w których podatnik na zlecenie kas chorych udziela ubezpieczonym porad telefonicznych w różnych sprawach dotyczących zdrowia i chorób, można uznać, że wykonywana jest działalność objęta zakresem stosowania art. 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾?
- 2) Czy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym w odniesieniu do usług wymienionych w pytaniu pierwszym oraz obrotów realizowanych w ramach „programów wsparcia pacjentów” wystarczy dla potwierdzenia wymaganych kwalifikacji zawodowych, aby konsultacje telefoniczne były przeprowadzane przez „doradców ds. zdrowia” (asystentów medycznych, pielęgniarki) i aby w około jednej trzeciej przypadków angażowano lekarza?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-113/15, RFA International/Komisja, wniesione w dniu 25 stycznia 2019 r. przez RFA International, LP

(Sprawa C-56/19 P)

(2019/C 148/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: RFA International, LP (przedstawiciele: B. Evtimov, адвокат, M. Krestiyanova, адвокат, D. O’Keeffe, solicitor, N. Tuominen, E. Borovikov, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu;
- wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala;
- alternatywnie, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie ogranicza się do zakwestionowania ustaleń Sądu w przedmiocie drugiego zarzutu podniesionego w pierwszej instancji przez wnoszącą odwołanie.